

**SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS
IOSIF ISIHASTUL**

(28 august)

**SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS
IOSIF ISIHASTUL
(28 august)**

**PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE**

**EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2023**

Textul, tradus din limba greacă de monahii români vatopedini, a fost diortosit de ierarhii membri ai Comisiei teologice, liturgice și didactice a Sfântului Sinod și aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 5701 din 4 iulie 2023.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin

Tehnoredactare: Aurelia Droană

Coperta: Laura-Raluca Cristea

Corectură: Justinian Constantinescu

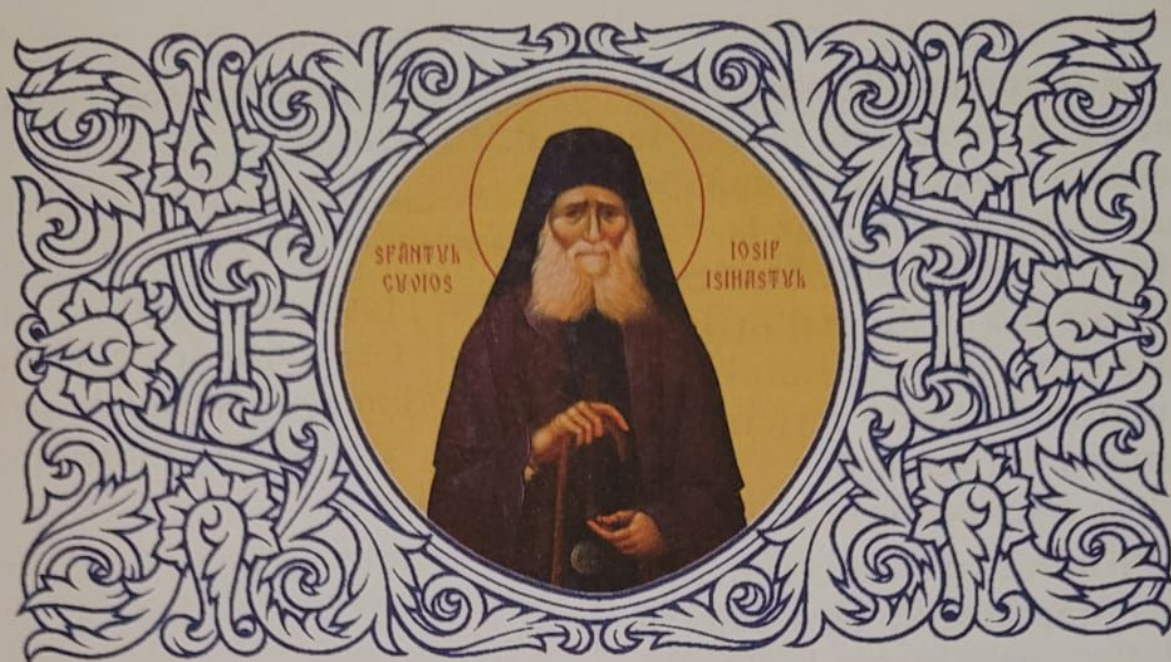
Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Slujba Sfântului Cuvios Iosif Isihastul (28 august) / publicată cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - București : Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2023
ISBN 978-973-616-690-7

2

© – EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ – 2023

ISBN 978-973-616-690-7

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS IOSIF ISIHASTUL

(28 august)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., punem 4
Stihiri, glasul 1, podobie: *Prealăudaților
Mucenici...*

Din iubire de Hristos lucrând rugăciunea inimii înveșmântat în smerenie, ai zdrobit capul purtător de otravă al șarpelui și te-ai făcut părtaș slavei negrăite a Raiului, Cuvioase, împreună cu cetele sihaștrilor care s-au sfințit prin harul cel de sus.

În Sfântul Munte, ca o albină harnică, ai adunat învățătura smereniei din toate

florile cu mireasmă sfântă care au ieșit în calea ta și, din nectarul lor, ți-ai făcut miere, hrănindu-te cu ea ca să crești întru sfințenia pe care ai dorit-o, așa cum dorește un cerb izvoarele apelor.

În Muntele Athos pribegind, ai răbdut ocările și defăimarea celor care nu-ți știau viața și-ți judecau pătimăș lucrarea; dar tu, Cuvioase, i-ai iertat, urmând Stăpânului care S-a răstignit pe Cruce din iubire și i-a iertat pe vrăjmașii Săi.

La praznicul Sfintei Adormiri și al vrednicei mutări la ceruri a Născătoarei Cuvântului, și tu te-ai mutat la Fiul său, Cuvioase Iosif, după cum aceasta ți-a vestit mai înainte, câștigând odihna Raiului și bucurându-te de fericirea și lumina cea veșnică.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Primind cu bucurie chemarea Stăpânului, fără zăbavă ai alergat în urma Lui și nu te-ai întors nicidecum înapoi, Sfinte Iosif, ci, în chip plăcut lui Dumnezeu, te-ai întrecut pe pământ cu cei fără de trup, viețuind asemenea lor, și, urmând calea cea strâmtă, te-ai făcut părtaș sfinților, biruind puterea vrăjmașului și dobândind bucuria cea veșnică.

Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Cele cerești te laudă pe tine, cea plină de har, Maică ce nu știi de mire. Iar noi slăvim nașterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea,

podobie: Casa Efratului...

Harul dumnezeiesc a locuit în tine și te-a sfințit pe tine,

Părinte, făcându-te sălaș curat al Duhului.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Din slava cea negrăită nu înceta, Cuvioase Iosif, să te rogi Domnului cu îndrăznire ca să ne ierte mulțimea răutăților.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

Muntele cel roditor de sfinți te-a odrăslit ca pe o floare înmiresmată, Părinte Iosif, iar la praznicul tău tresaltă cu duhul, cinstind viața ta.

Slavă...

Sfinte Iosif, tu ne-ai învățat să ne închinăm Treimii negrăite și să-I aducem slavă, preamărindu-I numele pururea.

Și acum...

Maica lui Dumnezeu, împreună cu înțeleptul Iosif, cel adormit în ziua mutării tale la cer, ajută-ne pe noi cu mila ta.

TROPAR

Glasul al 5-lea,

podobie: Pe Cuvântul...

Pe sihastrul cel mare, vlăstarul Muntelui Prealăudatei Fecioare, pe lucrătorul cel bun al trezviei, rugăciunii și

smereniei, toți, lăudându-l în cântări, împreună să-l cinstim, pe Iosif, cel ce ne învață să trăim cu înțelepciune, dumnezeiasca ascultare iubind.

Slavă...,

alt Tropar,

glasul al 4-lea,

podobie: *Degrad ne întâmpină...*

Vlăstar al Atonului și po-doabă a monahilor, apărător al nevoinței și liman al liniștirii te cunoaștem pe tine, Părintele nostru Iosif. Cu viețuirea ta, ne-ai arătat chip de lucrare a harului și ai izbăvit, prin rugăciunile tale, pe cei ce te-au chemat cu credință. Pentru aceasta, roagă-te Domnului pentru noi, Cuvioase.

Și acum...,

Troparul Născătoarei de Dumnezeu

– al Învierii, același glas:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de voie pentru noi primind; prin care înviind pe Cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., punem Stihirile pe 8:

Glasul 1,

podobie: *O, preaslăvită minune...*

Viețuind pe pământ ca un înger din cer, Cuvioase Iosif, ai primit ca răsplată cununile pregătite de Dumnezeu drepților; în postire și privegheri ai strălucit ca soarele și Stăpânului i-ai adus ca pe un dar pe ucenicii tăi sporiți întru sfințenie, pentru care te-ai mutat la ceruri, în sălașul sfinților, în chip cuvios, chiar în ziua Adormirii Maicii Domnului.

Te-ai făcut părtaș al harului, că ispitele le-ai răbdad cu bucurie; din dragoste de Hristos te-ai păzit curat, iar nectarul nevoințelor în Muntele Athos l-ai cules sânguincios și în miere l-ai preschimbat, iar cu dulceața ei i-ai hrănit din belșug pe fiii tăi duhovnicești aflați în lupte, sporindu-le râvna spre dobândirea sfințeniei, Cuvioase Părinte.

Strălucind cu razele minunatei vieți, Părinte Iosif, te-ai arătat luminos ca un soare tuturor celor din Sfântul Munte,

unde ai lucrat virtuțile cu multă stăruință și ți-ai adunat din osteneli nectar duhovnicesc spre a-i hrăni pe fiii tăi, care, făcând ascultare lângă tine, toți s-au sfințit.

Făcându-te tuturor cunoscut ca lucrător al virtuții, Cuvioase Iosif, ai primit răsplată în cer de la Dumnezeu în vecii vecilor; și astăzi te veselești cu ucenicii pe care i-ai crescut și care, pentru Hristos, ți-au urmat cu neclintită credință, iar tu le-ai lăsat ca moștenire sărăcia duhului și cuvintele cele sfinte, pe care ei le-au împlinit în chip smerit.

*Alte Stihiri, glasul al 4-lea,
podobie: Ca pe un viteaz...*

Arătând ucenicilor părințește calea adevărului, i-ai îndrumat către Dumnezeu prin trezvie și fapte vrednice și, întărindu-i spre dorirea sfințeniei, i-ai îndemnat să privegheze ca, prin nevoință, să sporească în lucrarea cea minunată a harului.

Nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, Cuvioase, ci, silindu-te, ai privegheat cu smerenie, rugându-te în taină, și te-ai făcut părtaș al harului; pentru care, sfințindu-te, ai primit de la

Domnul răsplătirea negrăită, de care cuvioșii în veșnicie se bucură.

Cuvioase, cu dragostea pentru toți, cu smerenia, cu zdrobirea inimii și cu trezvia ta, te-ai arătat vas al harului, iar mintea ți-ai înălțat-o către Cel ce te-a întărit în lupte și te-a păzit în mulțimea ispitelor pe tine, înțelepte, cel ce ne-ai arătat calea mântuirii prin lucrarea ta.

Nevoindu-te neștiut în pustie, pribegind totdeauna și înfrânându-te, păzindu-ți limba, rugându-te neîncetat, ferindu-te de tulburarea oamenilor, ca o albină ai cules din nectarul virtuților cu osârdie și în tăcere ai răbdat osândiri nedrepte din partea celor ce nu-ți cunoșteau înalta măsură duhovnicească.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Sfinte Părinte Iosif, cu sânguință ai urmat lui Hristos, Cel ce te-a chemat să-I urmezi neabătut și, lăsând toate, să-I împlinești cu bucurie poruncile, în chip înțelept, neprivind înapoi; și, încălzindu-ți cunoștința ta cu harul dumnezeiesc, ai purtat luptele cele duhovnicești și te-ai învrednicit de cercetări cerești de la

Stăpânul tuturor; în tânguire sufletească ai viețuit și, răstignindu-te pe crucea suferințelor, ai ajuns la limanul mântuitor cel dorit și te-ai făcut împreună-moștenitor în veșnicie cu toți sfinții care au strălucit prin vrednica lor viețuire.

Și acum..., **Dogmatica glasului al 6-lea:**

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine cea curată a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod. Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită

nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea feței oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruți, că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe miriște. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dăruia cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15 – 6: 3)

Drepții în veci vor fi vii și răsplata lor este întru Domnul, iar Cel preainalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăția luminii și cununa frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma

făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoșă cu dreptatea și Își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuvioșia ca pavază nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel preaînalt.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, într-o odihnă va fi.

Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețea pofta schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dăruia Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Se cântă întâi Idiomela hramului bisericii, apoi Stihirile Cuviosului:

Glasul 1

Noi, fiii tăi, săvârșim acum cu credință pomenirea ta, adunându-ne cu laude de bucurie,

că tu ai strălucit lumii cu dumnezeiasca ta viață ca soarele, Cuvioase, iar, prin lucrarea ta, ai alungat înșelarea sufletească. Cel ce ai închinat lui Dumnezeu asprele tale nevoițe ca pe o jertfă plăcută, n-ai fost vătămat de lenevia sufletească, nici de ispitele vrăjmașului, iar acum te bucuri de nesfârșita fericire în ceata cuvioșilor.

Cine va spune nevoițele și ostenele tale? Că nu ai gustat somn și odihnă în viața ta înviforată, Cuvioase, cugetând neîncetat la ziua Judecării și trudind în rugăciune, ca să-I aduci Domnului roadă vrednică. Întru răbdare ai primit a-ți duce crucea, Părinte Iosif, cu nădejde și râvnă, îndurând neputințele și bolile până în ceasul morții și, învrednicindu-te în ceruri de veșnica desfătare, mijlocește acum și pentru noi, Sfinte.

Când te rugai preacinstitei și preacuratei Fecioare și priveai biserica ei, ai primit de acolo dumnezeiescul har, Părinte, prin care ți s-a dăruit, după a ta râvnă, darul rugăciunii pe care l-ai păzit până la moarte, neîncetat învățându-i și pe ceilalți lucrarea ei,

pe care te rugăm să ne-o dăruiești și nouă, Sfinte, spre slava Domnului, cu multa ta îndrăzneală pe care ai câștigat-o înaintea Lui.

Glasul al 2-lea:

Multe ispite ai răbdut, Sfinte, dar pe toate le-ai biruit cu osteneala și cu smerenia, ocrotit fiind pretutindeni de chipul Preacuratei Fecioare; iar glasul ei dulce ți-a umplut sufletul de nespusă bucurie, întărindu-te în hotărârea de a-i încredința ei totdeauna grija ta. Toată nădejdea în viață ți-ai pus-o spre ea, Cuvioase Părinte, deci și acum roagă-te ei pentru cei ce laudă nevoițele și minunile tale în ziua praznicului tău.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Astăzi, la praznicul Cuviosului Iosif, care ne-a răsărit ca un soare cu sfintele lui cuvinte și fapte, Muntele Athonului să se veselească de izbânzile celui ce a răbdut în tăcere și s-a rugat cu trezvie. Adunarea dreptilor se bucură și Biserica se proslăvește văzându-și vlăstarul în strălucire, că acesta și-a despătimit mintea și s-a făcut vas al virtuții, biruind duhul leneviei cu rânduiala sa cea aspră,

înmulțindu-și talantul primit din mâna Domnului, pentru care a intrat acum în bucuria cea nespusă, unde sfinții strălucesc în lumina cea neînserată, rugându-se pentru ocrotirea celor ce cu dragoste îi cinstesc.

Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu,
același glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim noi, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul 1,

podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

În lumina cea neapusă aflându-te acum, Cuvioase Iosif, așa cum ți-ai dorit din viață, te rogi pururea Domnului din ceruri, că ochilor trupești nu ai dat somn, nici dormitare, ci te-ai ostenit pe pământ ca un fără de trup.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Nu înceta, Cuvioase, să înalți rugăciuni către Mântuitorul pentru sufletele noastre, ca să fim izbăviți, prin solirea

ta, de necazuri și de primejdii, de sminteli și de vrăjmașii văzuți și nevăzuți.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile Lui.

Prin rugăciunea ta, Sfinte, păzește-ne pe toți și cu a ta iubire părintească ocrotește-ne pe noi, fiii tăi, că tu ai făgăduit să îi învrednicești pe ucenicii tăi ascultători de lumina cea veșnică, pe care ți-ai pregătit-o cu mulțime de osteneli.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Strălucita pomenire a Cuviosului Iosif luminează acum întunericul zilelor noastre, că, răspândind razele sale, umple inimile noastre cele deznădăjduite cu lumina sfințeniei și ne întărește pe toți în nevoița cea bună, izbăvind-ne de lenea sufletească și de lăncezeală, că acesta s-a făcut cu adevărat prilej de mântuire dreptcredincioșilor, prin pilda vieții sale, rugându-se Domnului cu osârdie pentru toți cei ce cu smerenie îi cer mijlocirea.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu
– a Învierii, același glas:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut

maică fără bărbat și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut. Pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L și îndrăznire de maică spre El câștigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Vezi Troparele la Vecernia mică.

Alte Tropare, care pot fi folosite alternativ:

Tropar, glasul 1,

podobie: Pe acești trei luminători prea mari...

Pe propovăduitorul cel cuvios al smereniei care i-a uimit pe îngerii din cer cu întreaga sa viață, pe neadormitul lucrător al trezviei, vistiernicul rugăciunii inimii și al postului, al blândeții, al fecioriei, al neagoniselii, al dragostei, al înțelepciunii, al nădejdiei, al ascultării și al milosteniei, pe Cuviosul Iosif, cel slăvit de Hristos, pe steaua cea luminoasă a Athonului și dascălul virtuții să-l preamărim, cântându-i laude.

Alt Tropar, glasul 1,

podobie: Locuitor pustiului...

Cu lumina ta sfântă din pustia Athonului, ai îndepărtat ca un soare întunericul duhului

acestui veac, care-i chinuie pe oameni ca un tiran, iar prin fapta și cuvântul cel mântuitor, ne-ai întărit credința; deci, viață dumnezeiască săvârșind, ai primit ca răsplătire desfătarea cea din Rai împreună cu cetele tuturor sfinților, Cuvioase Iosif.

Alt Tropar, glasul al 3-lea,

podobie: Pentru mărturisirea...

Toată viața ta cea cuvioasă închinând-o prin nevoințe Domnului, Cuvioase Iosif, te-ai sfințit prin trezvie și ai adus Bisericii roadele dumnezeieștii tale viețuiri asemenea Părinților celor de demult, luminându-ne și nouă sufletul și inima spre curățire de patimi, prin sfintele tale cuvinte.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... cântăm Troparul Cuviosului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

Sedealna întâi, glasul al 3-lea,

podobie: De frumusețea...

Cu strălucirea ta i-ai luminat pe ucenicii tăi mai mult decât soarele și le-ai lăsat moștenire cuvinte de mântuire care i-au însoțit pe pământ

pretutindeni, întărindu-le cugetarea și râvna lor și luminând totodată și inimile noastre, Părinte Iosif.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
asemenea:

Pe slujitorul tău, care te-a lăudat, Preafericită, și a cinstit curăția și fecioria ta, avându-te pururea nădejde neclintită, l-ai învrednicit să adoarmă întru Domnul la praznicul tău, dăruindu-i în suflet mângâiere cerească, Maică preabinecuvântată.

A doua Sedeală, glasul al 8-lea,
Podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Toată viața ta ai fost milos-tiv și înfrânat, iubind sărăcia și smerenia, că te-ai lepădat de griji și ai lucrat cu dragoste rugăciunea inimii, Cuvioase Iosif, făcându-te vas al virtuților. Pentru aceasta, astăzi te cinstim, fericite, împletindu-ți cu laude cunună de cântări și strigând cu evlavie: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce slăvesc pomenirea ta.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Maică Fecioară, la praznicul mutării tale de pe pământ în chip minunat, l-ai făcut părtaş

pe sihastrul Iosif întâlnirii cu Fiul tău în desfătarea cea veșnică, precum i-ai vestit mai înainte, și l-ai învrednicit a se bucura împreună cu ceata Părinților care s-au nevoit în sfânta ta Grădină, acolo unde și el s-a ostenit tăcut până la moarte, ducând lupta cea bună, că tu, Stăpână, l-ai ajutat în mulțimea ispitelor, fiindu-i armă tare și sfântă.

Polieleul și Mărimurile:

Stih 1: Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea.

Fericimu-te pre tine, Cuvioase Părinte Iosif, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

Veniți, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pre Cuviosul Iosif, zicând: pe lauda Athonului.

Stih 3: Pentru cuvântul buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

Stih 4: Întors-ai plângerea mea întru bucurie și m-ai încins cu veselie.

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.

Stih 6: Cântați Domnului toți cuvioșii Lui și mărturisiți pomenirea sfințeniei Lui.

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

Sedealna după Polieleu, glasul al 4-lea, podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Te-ai supus lui Dumnezeu cu sânguință, împlinind cuvântul Său cel ziditor, iar ispitirile trupești le-ai biruit cu plânsul sufletesc și cu tânguirea inimii; cu privegherea ți-ai curățit mintea și, fiind luminat de razele luminii dumnezeiești, i-ai povățuit către Domnul pe ucenicii tăi, Sfinte, pildă făcându-te lor.

Slavă..., Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Fecioară nenuntită, către cer, la Fiul tău, ai rânduit să se mute de pe pământ sufletul Cuviosului Iosif care ți-a slujit cu vrednicie în Muntele Athonului, Preacurată, că acestuia i-ai dăruit tu însăși, în chip de rază, dulcea rugăciune și i-ai dăruit mângâiere neîncetată și nădejde tare.

Antifonul I al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Că jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară.

Psalmul 50

Slavă...

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și Stihira Idiomelă, glasul al 6-lea:

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Cuvioase Părinte Iosif cel vrednic de laudă, adunându-ne acum noi, fiii tăi, săvârșim cu osârdie pomenirea ta cea sfântă, slăvind într-un glas pe Stăpânul, Cel ce te-a slăvit pe tine.

CANOANELE

Punem Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodiciță), cu Irmosul, pe 6, apoi cele două Canoane ale Cuviosului, pe 8.

Cântarea I

Întâiul Canon al Cuviosului,
fără acrostih, glasul al 8-lea

Irmos: Pe faraon...

Ca o albină lucrătoare, din florile înmiresmate ale Grădinii Maicii Domnului ți-ai adunat nectar, din care ți-ai hrănit sufletul flămând de cele sfinte, Cuvioase Iosif, cu înțelepciune și smerenie.

De razele luminii harului ai fost luminat și, cu toate că ai tăcut, Părinte Iosif, din chipul tău se revărsau pretutindeni raze dumnezeiești, alungând întunericul nostru sufletesc și deschizându-ne ochii minții.

De dorul Stăpânului tău rănindu-te duhovnicește, ai

viețuit în smerenie și ai urmat Acestuia prin nevoințe vrednice, iar acum te bucuri de răsplata din cer, veselindu-te cu sfinții Săi în veci, Părinte Iosif.

Cu al tău cuget te-ai urcat la cer, că ai plâns lăuntric neîncetat și cu lacrimi ți-ai spălat totdeauna chipul cel cuvios în viața ta, Părinte Iosif, făcându-te vas ales al harului.

Prin rugăciunea ta ai izgonit demonii și te-ai vădit tuturor adevărat ostaș al Duhului, pentru care ai primit în cer cununile biruinței, asemenea sfinților care i-au plăcut Domnului, slujind cu evlavie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare te avem noi, cei cuprinși pururea de întristări, că tu, Maică Preacurată, stând de-a dreapta Lui și strălucind ca soarele în slava cea negrăită, te rogi să ne păzească de toată primejdia sufletul și trupul.

*Al doilea Canon al Cuviosului,
fără acrostih, glasul al 4-lea*

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Din inima mea îți aduc, Părinte Iosif, cuvintele mele nevrednice ca să-ți cinstesc

pomenirea și să slăvesc viețuirea ta cea vrednică, rugându-te să-mi dăruiești lumina ta.

Urmând rânduielile mântuitoare de suflet, lăsate prin viu grai de cuviosii stareți, ai lepădat grija cea lumească și te-ai închinat în tăcere Stăpânului tuturor, Părinte Iosif.

Luminându-ți-se mintea de cercetările harului, ai părăsit tulburările lumești și pretutindeni în muntele Fecioarei ai căutat cu osârdie mărgăritarul cel bun și l-ai aflat, Părinte Iosif.

Slavă...

Învrednicindu-te chemării Stăpânului, ți-ai smerit sufletul, răbdând în nevoințe și te-ai sfințit, păzindu-ți conștiința curată de orice patimă, Iosif sihastrule.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Maica Stăpânului și Ziditorului tuturor, pe egumena Muntelui Athos, să o slăvim noi, credincioșii, că L-a născut nouă, în chip fecioresc, pe Domnul luminilor, Cel ce a venit să ne mântuiască.

Catavasii: Cruce însemnând Moise...

Cântarea a 3-a

Întâiul Canon al Cuviosului

Irmos: *Cel ce ai întărit din început...*

Ai primit dumnezeiasca lumină în suflet, luminându-te cu totul, Părinte, și ai alungat negura înșelăciunii ca un luceafăr al lumii, mare sihastru prin nevoințe fiind, Cuvioase Iosif.

Dorul de Hristos ardea în inima ta, pentru care ai urmat Lui cu credință, îndurând aievea înverșunarea demonilor, care se sileau să te rănească duhovnicește.

Cu chibzuință cugetând, Cuvioase, ai ales să-L slujești pe Domnul cu credincioșie și, în viața ta plângând, te veselești acum în veșnica slavă cu cei care au viețuit în chip smerit.

Prin rugăciune și trezvie i-ai ars pe vrăjmașii cei nevăzuți și mereu ai privegheat sufletește, pentru care ca o pasăre ai zburat către cer, Părinte Iosif, având ca aripi pacea, nădejdea și râvna ta.

Prin postire i-ai biruit pe demonii care îți aduceau întristări și ispite, iar prin răbdare te-ai întărit neclintit în legea cea sfântă a Domnului, făcându-te lumină călăuzitoare, Părinte Iosif.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Mijlocitoare către Hristos te-am dobândit, Preacurată, și te avem nădejde noi, credincioșii, în ceasul judecății, strigând ție: Ajută-ne tuturor, Maică, să scăpăm de focul cel veșnic.

Al doilea Canon

Irmos: Pe ai tăi cântăreți...

Te-ai arătat lumii, înțelepte Iosif, iconom al harului, care ți-ai împărțit cu chibzuință vremea, ca unul care ai încredințat Stăpânului Hristos întreaga ta viață, ca îngerii.

Văzând biserica Maicii Preacurate, te-ai rugat și ai primit dumnezeiasca dragoste și rugăciunea inimii în dar, prin mijlocirile ei.

Povățuindu-ne, Părinte Iosif, cu sfântul tău cuvânt în viață, ne-ai luminat sufletul și ne-ai învățat să cugetăm cereștile învățături, căutând veșnica răsplată a dreptilor.

Slavă...

Pe când privegheai, ai văzut, Părinte, trei îngeri ai Preasfintei Treimi care cântau „Căți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat”, pentru care te-ai aprins de râvnă sfântă.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut Adâncul milei, vrednici arată-ne pe noi milei Mântuitorului, că alergăm la mila ta, ceea ce ești lumii ajutorătoare grabnică.

Sedea, glasul al 4-lea,

podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cu șuvoiul lacrimilor tale ai înecat desăvârșit năvălirea vicleanului vrăjmaș care îi luptă pe sihaștri; că, deși a semănat tulburare, dar tu, Părinte Iosif, bărbătește ai suferit și, ocrotit de pavăza Duhului, ai rămas neclintit ca o stâncă în mijlocul ispitelor, primind mângâierile harului.

Slavă..., Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Noi, cei credincioși, slăvim și laudăm nașterea ta, Fecioară sfântă și preaslăvită, că, din voia Părintelui ceresc și prin cercetarea Duhului Sfânt, Mântuitorul a venit pe pământ, zămislindu-Se în pânțele tale și dăruind înnoire firii omenești căzute, prin tine, ceea ce ești slava a toată lumea.

Cântarea a 4-a

Întâiul Canon

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Păzind legile Domnului, ai primit ajutorul harului Său, Cuvioase Iosif, ai lăsat grijile

lumești și te-ai îmbrăcat în veșmântul cel sfânt al virtuților; cu bucurie ți-ai purtat crucea pe umeri cu multă râvnă și ai viețuit asemenea îngerilor.

Lucrând țarina inimii în tăcere, ai strâns cu bucurie roada nevoițelor duhovnicești, pentru care te-ai învrednicit de răsplătire în ceruri și ai câștigat slava cea nesfârșită împreună cu cei drepți, Sfinte Iosif, sihastrule.

Având scrise în inimă poruncile Domnului, Cuvioase Părinte Iosif, pururea te-au însoțit pe pământ rugăciunea, postul și suspinele, pentru care ai gustat despățimirea încă în trup fiind, sfințindu-te prin răbdarea ta și asemănându-te îngerilor.

Fecioară și Maică, păcătuind eu, rău m-am întinat și mi-am înnegrit veșmântul primit în dar de la Ziditorul, iar de frumusețea acestuia m-am lepădat. Tu, însă, ceea ce ai născut pe Domnul, cu a ta fierbinte rugăciune, înnoiește-mă.

Al doilea Canon

Irmos: Dumnezeiescul sfat...

Umplându-te de dumnezeiasca lumină, Cuvioase Iosif, ai văzut cu adevărat frumusețea Raiului și veselia drepților, cărora te-ai făcut părtaș.

De la început ai voit a trăi în desăvârșită smerenie, Părinte Iosif, și ai ales muntele Maicii Preacurate, unde ai viețuit ca îngerii, sporind în sfințenie.

Slavă...

Vrăjmașii tăi te pizmuiau, vrând să îți jefuiască râvna și dorul de Dumnezeu, dar tu, întărit de Duhul Sfânt, ai zdrobit prin smerenie ispitele.

Și acum...

al Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară binecuvântată, cu adevărat zămislindu-Se ca om din tine Hristos, ne-a sfințit, ne-a înnoit și ne-a izbăvit din blestem, cinstind firea noastră cea căzută.

Cântarea a 5-a

Întâiul Canon

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Ascultând, Sfinte, învățătura cea dumnezeiască, te-ai înălțat cu sufletul către ceruri, ți-ai sporit râvna pentru ostenele sihăstrești și ai cules roade îmbelșugate în tăcere, adunându-le în camera ta sufletească.

Priveghind în tăcere, ți-ai curățit inima și ți-ai luminat-o, Părinte Iosif, făcându-te vas curat al dragostei, iubind în chip curat pe Dumnezeu și pe

aproapele, precum i-ai învățat și pe ucenicii tăi.

Patriarhului Iosif te-ai asemănat într-o curăție, că, luptând cu multă râvnă împotriva patimilor trupului, Cuvioase Iosif, l-ai biruit pe demonul ce căuta să te ispitească.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Întinat fiind eu cu păcatele, te rog să mă izbăvești, Fecioară preafericită, pe mine, cel ce laud astăzi cu credință pururea-fecioria ta și vestesc că Ziditorul ne-a adus mântuirea, născându-Se din tine.

Al doilea Canon

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Vindecă-mă de toate durerile care m-au cuprins, Sfinte, mijlocind către Domnul împreună cu Preacurata Maică, și alungă de la noi pe vrăjmașul viclean care urzește în taină săgeți otrăvite spre a ne vătăma sufletul.

Pe toți ne-ai uimit cu îndelunga ta răbdare, prin care i-ai biruit pe vrăjmașii care se sileau să-ți fure comoara duhovnicească și unelteau să-ți tulbure inima și sufletul, Cuvioase Iosif.

Slavă...

De pe pământ la cer te-ai ridicat, Cuvioase Iosif, biruind

cetele vrăjmașilor care luptau împotriva ta și împodobindu-te cu smerenia, cu tăcerea, cu postirea, cu înfrânarea și cu rugăciunea cea de foc.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, Maica Ziditorului și scăparea creștinilor, dă-mi mână de ajutor mie, celui ce am mereu trebuință de sprijinul tău în tulburări și în necazuri.

Cântarea a 6-a

Întâiul Canon

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule...*

Părinte, trăind în chip vrednic în viața pământească, te-ai desăvârșit și, adormind ca un cuvios, te-ai mutat din această lume la Domnul, în ziua luminatului praznic al Adormirii Maicii Preacurate a Stăpânului.

Bucurându-ne astăzi de slava ta, Părinte, din inimă strigăm: Izbăvește-ne de toate ispitele, prin rugăciunile tale cele din cer, și, cu solirea ta, mijlocește pentru noi în ceașul morții.

Părinte Iosif, rugându-te osârduitor cu smerenie și priveghind pe Athon cu lacrimi aduse Stăpânului, ai primit în dar de la Preacurata Fecioară,

în chip minunat, trei mere, ca mângâiere pentru ostenala ta.

În chip minunat ai văzut, în rugăciunea ta, trei copii strălucitori cântând Preasfintei Treimi cântare întreit sfântă asemenea îngerilor.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Năpustindu-se asupra mea nevăzuții vrăjmași ca să mă tulbure, la tine alerg, Maica Stăpânului, rugându-te să mă izbăvești de năvălirea lor, că poți toate câte voiești.

Al doilea Canon

Irmos: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Șezând pe vârful Athonului, te-ai rugat smerit în biserică și ai primit de la Preasfânta Fecioară și Maică trei mere care ți-au arătat purtarea ei de grijă, Cuvioase.

Păzind cu asprime rânduală ta, te-ai rugat stăruind în zăvorâre și te-ai învrednicit a primi Trupul și Sângele lui Hristos aduse de înger, Cuvioase Iosif.

Slavă...

Încă în trup fiind, ai simțit, Părinte Iosif, nespusa bucurie a dreptilor și a cuvioșilor, iar acum deplin te desfătezi de aceasta în ceata lor, în chip limpede.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe toți ne-au cuprins necazuri multe, primejdii și ispite cumplite tulburându-ne pe noi, robii tăi, dar cu credință venim la mila ta, Stăpână.

CONDAC

Glasul al 8-lea,

podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Cu râuri de lacrimi ți-ai spălat veșmântul sufletului și l-ai făcut strălucitor prin rugăciunile tale cele cu priveghere, Părinte Iosif, și bucuros ai ajuns în camera de nuntă cea nestricăcioasă, împreună cu sfinții cuvioși a căror viață ai urmat-o. Cu aceștia roagă-te să se mântuiască cei ce te cinstesc pe tine.

Icos

Pe cel ce s-a arătat vlăstar al Athonului și laudă a monahilor și a strălucit în vremurile de pe urmă, în care necredința și negrija au prisosit, pe cel ce nu s-a plecat deloc înșelării și trândăviei, veniți să-l laudăm, urmându-i râvna și dorul de Dumnezeu, că pe El iubindu-L, cu totul numai de El s-a alipit în toată viața sa. Pentru aceasta, te rugăm acum, Părinte al nostru, Iosif preamilostive, ca, împreună cu ceata Cuvioșilor cu care te veselești, să mijlocești la Hristos mântuire pentru cei ce te cinstesc pe tine.

SINAXAR

Întru această lună, în 28 de zile, săvârșim pomenirea celui între Sfinți Părintelui nostru Iosif Isihastul, care a sihăstrit în Sfântul Munte Athos.

Stihuri.

De pe pământ la cer te-ai mutat
grăbit

Unde a ta vedere a fost și cât ai
trăit.

Pe Fecioara, Părinte, având-o nă-
dejde de întărire,

Mutatu-te-ai către Domnul la
cinstita ei Adormire.

Cuviosul Părinte Iosif s-a născut în anul 1897 în insula Paros, din Marea Egee. Odrăslit în familia credincioasă, cu mulți copii, a lui Gheorghe (Kottis) și a Mariei, a primit la Sfântul Botez numele Francisc. Fiind isteț și înțelept din copilărie, școala vieții, cu greutate și întâmplările ei, l-a învățat să cunoască atât cinstirea lui Dumnezeu, cât și deșertăciunea acestei lumi. Trăind puțină vreme în lume ca mirean și trudind pentru a-și sprijini familia după moartea tatălui, a primit în scurt timp, prin descoperire dumnezeiască, chemarea de a alege calea vieții monahale. Căutând Părinți încercați în făptuire și în vedere duhovnicească, a venit în Sfântul Munte Athos, unde a rămas, cu statornicie și răbdare, vreme de 38 de ani, nevoindu-se în chip bineplăcut lui Dumnezeu și stăruind în multe ostenele monahale. A primit tunderea în marele și îngerescul chip, devenind schimonah, în anul 1924, în peștera Cuviosului Atanasie Athonitul, care aparține de Marea Lavră. A strălucit în nevoițe la

Katunakia și la Schiturile Sfântul Vasile și Sfânta Ana Mică. Aici și-a întemeiat obștea cu care s-a așezat în cele din urmă la Noul Schit, care ține de Mănăstirea Sfântul Pavel. Acest Părinte purtător de Dumnezeu, nevoitorul cel luminat de harul Preasfântului Duh, un adevărat Avvă de Pateric din vremurile noastre și „un duhovnicesc general de oști”, cum după dreptate a fost numit, L-a iubit pe Dumnezeu din toată puterea, din tot sufletul și din tot cugetul său și s-a luptat cu asprime din tinerețe să biruiască pe omul cel vechi, cu patimile și poftele lui. După opt ani de aprigă și neclintită nevoință, a primit darul nestricăcioasei curății sufletești. S-a învrednicit de arătări cerești și a fost dăruit din belșug cu harisma străvederii și a înainte-vederii. Pășind pururea în chip bineplăcut lui Dumnezeu pe calea cea strâmtă și cu ostenele a vieții monahale, a devenit Părinte duhovnicesc a sute de călugări. Astfel, s-a făcut pildă monahilor, lucrător sânguincios al trezviei, nedorind să se arate oamenilor, chip al isihiei, dascăl neînșelat al viețuirii monahale, împlinitor cu fapta al teologiei Sfântului Grigorie Palama despre lumina necreată, trăind taina unirii cu Dumnezeu prin desăvârșita lepădare de sine și prin împărtășirea de energiile necreate ale Duhului Sfânt. Astfel, s-a arătat vrednic următor al predaniei isihaste și filocalice; a fost înțelept povățuitor în vremuri de cumpană, când râvna fără socoteală fărâmița unitatea Bisericii și smulgea din sânurile ei mulți monahi și

creștini evlavioși. S-a arătat și înnoitor al Sfântului Munte, fiind Părinte duhovnicesc al unor vestite chinovii athonite din zilele noastre, dar și al unor monahi și monahii din afara Sfântului Munte.

Deși nu a primit educația lumescă, decât cea elementară, trăia în isihie și singurătate, cel mai adesea zăvorât, dar împărțasea cu inima durerile și necazurile celor din lume. Făcea aceasta prin neîncetata sa rugăciune, ascultată de Dumnezeu, dar și prin scrisorile lui simple, însă înțelepte, izvorâte din viața sa de nevoie, precum și prin celelalte puține scrieri ale lui, prin care mângâia întru Domnul și povățuia fără primejdie pe căile mântuirii multe suflete din lume, care însetau după Dumnezeu.

Istovit de ostenele nevoițelor sale și de bolile și de durerile trupului, la vârsta de 62 de ani și-a dat sufletul cu pace, la praznicul Adormirii Maicii Domnului din anul 1959, în Coliba Buna Vestire de la Noul Schit, după făgăduința pe care Preacurata însăși i-o dăduse. După adormirea sa, vreme de zeci de ani a sprijinit cu prisosință – prin pilda, prin scrierile și mijloacile sale – renașterea și înflorirea duhovnicească a Sfântului Munte, care începuseră deja să se înfăptuiască prin virtutea și nevoița aleșilor săi ucenici, deveniți mai târziu Stareți și Părinți duhovnicești ai multor obști athonite.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, învrednicește-ne și pe noi în pocăință și cu dumnezeiască râvnă să străbatem viața aceasta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și iubitor de oameni. Amin.

Cântarea a 7-a

Întâiul Canon

Irmos: Tinerii evreilor...

Plângând până la moarte, te-ai curățit de patimi și păcate și, fiind aprins de râvnă sfântă, ca îngerii din ceruri ai viețuit în trupul tău, cel sfințit prin nevoie.

Cu lucrarea harului, Cuvioase, ai avut numai la Domnul cugetarea cât ai fost pe pământ, trăind asemenea celor netrupești și ai slujit Stăpânului, întrecându-te cu aceștia.

Legii trupești n-ai voit a te pleca, Preacuvioase, ci prin virtute te-ai suit neîncetat, ca pasărea spre ceruri, și ai urmat Părinților, stăruind în rugăciune.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Soarele Hristos a răsărit nouă din tine, Maică, luminându-ne pe toți cu strălucirea Sa neapusă în dar și dându-ne lumina ce a venit din nașterea feciorească, cea de la Duhul.

Al doilea Canon

Irmos: N-au slujit făpturii...

Neclintit rămânând, Părinte, în ispitele ce te copleșeau, ai fost ca un diamant, luptând și răbdându-le, Iosif Sihastrule, pe care le-ai biruit, fiind acoperit de Născătoarea de Dumnezeu, care ți-a fost și ție ca o Maică.

Sălaș al Ziditorului ți-ai făcut inima, Cuvioase, prin osteneală, și, în ziua Botezului Domnului, ai văzut apropiindu-se de tine trei îngeri care au cântat Stăpânului, aducându-ți bucurie.

Slavă...

De povara mea fiind acum împovărat, alerg la rugăciunea ta, Părinte, cerând smerit izbăvire, ca să-ți înalț bucuros, din inimă, cântec de laudă cu osârdie, Cuvioase.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, pururea roagă-te Ziditorului, Care S-a făcut cu adevărat om în pântecele tău ca să ne înnoiască pe toți, din multă dragoste, să-Și reverse mila asupra mea, a celui robit de patimi.

Cântarea a 8-a

Întâiul Canon

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Nădăjduind în ajutorul tău, fericite, arată-mă nepătat de patimi, cu solirea ta, și dă-mi din căldura ta, ca să mă înalț la cer mistuit de iubirea pentru Dumnezeu și de dorul pocăinței, Părinte, dăruindu-mi să merg pe cărarea mântuirii pe care tu ai urcat.

Cel ce i-ai biruit pe vrăjmași, răbdând ispitele cu a ta

trezvie și cu tăria duhului, ți-ai plecat genunchii la rugăciune și ai trecut nevătămat prin curse, defăimând viclenia celui rău, care astăzi, robindu-i sufletește pe cei leneși, îi desparte de Domnul, de har și de mântuire.

Cu sânguință ai omorât cugetul tău cel trupesc și l-ai ținut îndreptat spre Hristos, prin trezvie neîncetată, pentru care Domnul te-a făcut sălaș al teologiei, Părinte Iosif, că neîncetat izvorai cuvinte în-suflate din ceruri, răspândindu-le pretutindeni în lumea păcătoasă, spre multă mângâiere și folos.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu L-ai născut feciorește, din trupul tău, Binecuvântată, și pe toți cu harul tău de Maică a Domnului, îi izbăvești mereu, mijlocind la Cel zămislit cu voia Părintelui din tine, Fecioară, de la Duhul Sfânt, la Cel ce S-a arătat în lume om fără păcat.

Al doilea Canon

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...

Cuvioase Părinte Iosif, primește-ne rugăciunea și ne dăruiește ajutorul tău întru toate; ascultă lauda iubitorilor de Dumnezeu, iar mintea înalță-ne-o la Domnul, că tu ai strălucit cu viața ta cea sfântă.

Crucea ta ți-ai purtat-o pe umeri, răbdat-ai cu bărbăție întristările venite din partea celor ce îți judecau greșit viața tainică și luptele, dar Maica Domnului ți s-a arătat adesea, umplându-te de mângâiere.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Seceri acum rodul ostenelilor și nevoințelor câștigate cu sudoarea ta, Părinte Cuvioase Iosif, cel ce, sădind în fiii tăi cuvântul Domnului ca sfântă moștenire, i-ai făcut să se îmbogățească duhovnicește încă în această viață.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Munte te-au văzut mai înainte Prorocii cu ochi luminați de Duhul Sfânt, Care le-a arătat nașterea Stăpânului cea din Fecioară, vrednică de toată lauda. Deci, pe Domnul lăudați-L, popoare, și-L preaînălțați acum și întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Întâiul Canon

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Părinte, îți slăvesc pomenirea ta și îți cânt grija părintească, veselindu-mă, și-mi amintesc dragostea cu care i-ai învățat pe fiii tăi virtuțile: înțelepciunea, tăcerea, rugăciunea,

trezvia, ascultarea, înfrânarea și smerenia.

Pe bolta luminoasă a sfinților athoniți a răsărit Cuviosul Iosif ca un luceafăr, care-și răspândește razele dumnezeiești astăzi și, luminând cu strălucirea harului, a adeverit celor credincioși că Domnul răsplătește ostenelile de aici în viața viitoare, ca un Părinte.

În slava negrăită te veselești, cel ce în viața aceasta te-ai nevoit neîncetat să păzești legile Stăpânului, pentru care ai dobândit fericirea cea veșnică, împreună cu toți cuvioșii, ca răsplată a nevoinței lucrate în tăcere, rugăciune și smerenie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, luminează-ne, te rugăm, și deschide-ne ochii cei sufletești, care, deși orbiți, caută lumina pe care au pierdut-o prin săvârșirea faptelor celor neplăcute lui Dumnezeu, Stăpânul tuturor și Fiul tău, Care S-a născut din pântecul tău.

Al doilea Canon

Irmos: Tot neamul pământesc...

Mintea ți-ai ridicat-o neconținut către Hristos, în vremea nevoințelor pe care I le-ai închinat Lui, Cuvioase Părinte

Iosif, slava Athonului, cel ce, aflându-te în uimire, ai văzut îngerii cum Îl cinsteau pe El, lăudându-I slava și puterea.

Maica lui Hristos ți-a spus să-i încredințezi ei nădejdea ta; deci, cu ajutorul ei ai biruit, Sfinte, toate ispitele, netulburat de ele, ci bucurându-te și cântând: Bucură-te, ocrotitoarea mea, Preacurată, ceea ce stai în cer lângă Fiul tău!

Munții neștiuți ți i-ai făcut sălaş în nevoințele prin care te-ai învrednicit de cereasca slavă a sfinților, Părinte Iosif, că următor acestora te-ai vădit a fi prin viața ta curată, pe care ai dus-o tăcut, în smerenie, precum îngerii.

Grabnic ai găsit cărarea smereniei, prin care te-ai înălțat și te-ai despățimit, că priveai cu ochii minții tale neîncetat spre Domnul, a Căruia Evanghelie ai împlinit-o, pentru care astăzi ești moștenitor desfătărilor Lui, Cuvioase.

Slavă...

Slava cea din cer ai primit-o, sihastrule; deci, acum bucurându-te întru strălucirea ei, ajută-ne pe toți, har dăruindu-ne prin neîncetatele tale rugăciuni către Mântuitorul și mijlocind pentru noi de la El iertarea păcatelor.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Hristos, din cer luminează-ne, înțelepțește-ne, binecuvintează-ne și dă-ne pururea pacea Stăpânului, ca să-I cântăm minunile și ocrotirea Sa părintească, Doamna credincioșilor, ceea ce pe El L-ai zămislit cu trup.

LUMINÂNDE

Glasul al 2-lea,

podobie: *Cu ucenicii să ne suim...*

Venim astăzi cu multă râvnă să îți cinstim pomenirea cu laude, Părinte Iosif, sărutându-ți icoana și-ți cerem să ne dăruiești răbdare în ispite și în strâmțorări, pace sfântă și ajutor, ca, în ziua Domnului, laolaltă cu ceata cuvioșilor, slavă să-I aducem.

Glasul al 3-lea,

podobie: *Cel ce ai împodobit...*

După vrednicie, Părinte Iosif, acum strălucitor te veselești în strălucirea din ceruri, făcându-te părtaș slavei, și Îi aduci rugăciune lui Dumnezeu pentru oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu,
același glas:

Pe Dumnezeu Cuvântul născându-L din pânțele tale, binecuvântată Maică, ne-ai adus Lumina și mântuirea pe care o aștepta omenirea.

LA LAUDE

Punem 4 Stihiri, glasul 1,
podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Cu făptuirea în taină și cu vederea ta duhovnicească, Părinte Iosif, te-ai suit până la ceruri și, îngerește viețuind, întru Hristos te-ai săvârșit, iar ucenicilor le-ai lăsat moștenire dumnezeieștile tale cuvinte.

Prin lucrarea virtuților te-ai desăvârșit, iar, prin rugăciune, ai unit cerul cu pământul, Cuvioase Iosif, pentru care sălaș minunat al Duhului Sfânt te-ai arătat și stea călăuzitoare ucenicilor.

Cu postul și rugăciunea, cu osteneala și curăția ta, Cuvioase Iosif, te-ai învrednicit de daruri negrăite, pe care le-ai primit ca răsplată încă din viața pământească și ca arvună a Raiului, de care veșnic te bucuri în ceruri.

La pomenirea ta, Sfinte Iosif, învrednicește-ne să dobândim în suflet negrăita bucurie, care dă mângâiere tuturor celor ce o gustă când se silesc să viețuiască neîncetat în pocăință, în trezvie și în smerenie.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Părinte Iosif, soborul cuviosilor ți-a primit duhul în cer, veselindu-se astăzi de viața ta

cuvioasă și cinstită și multplăcută Stăpânului, că tu, fiind copleșit de dragostea Lui, te-ai păzit de toate ispitele și, trăind în pocăință, te-ai împărtășit din roada Duhului, Sfinte, și ai văzut, cu ochii tăi sufletești, în răpire, curțile Domnului, în care se bucură cei mântuiți. Deci, roagă-te acum ca și noi să ne învrednicim de iertarea păcatelor și să primim cununa cea neveștejită.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfântul Cuvios Iosif și cu toți sfinții să se miluiască sufletele noastre.

Doxologia mare,
Troparul Cuviosului,
Ecteniile și Otpustul.

LA SFÂNTA LITURGHIE

La Fericiri, din Canoanele Cuviosului,
Cântarea a treia de la întâiul Canon și
Cântarea a șasea de la al doilea Canon.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului
moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru
toate câte mi-a dat mie?

APOSTOLUL

Din Epistola către Galateni
a Sfântului Apostol Pavel citire

(5: 22 – 6: 2)

Fraților, roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunăta-tea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în duhul, în Duhul să și um-blăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndrep-tați-l pre unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcini-le unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Stih 1: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Stih 2: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire
(6: 17-23)

În vremea aceea a stat Iisus la loc șes și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Iar El, ridicându-Și ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi, care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți, cei ce plângeți acum, că veți râde. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî și vă vor izgoni dintre ei și vă vor batjocori și vor lepăda numele voastre, ca rele, din pricina Fiului Omului. Bucurați-vă în ziua aceea și vă veseliți, că, iată, plata voastră multă este în ceruri!

CHINONIC:

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti li se cuvine laudă. Aliluia.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESTI

Intrarea Miron Cristea nr. 6, 040162, București

Tel.: 021.335.21.29; 0727.320.602

E-mail: secretariat.tipografie@patriarhia.ro

tipografia@patriarhia.ro

cartibisericesti.ro